

1) 3die Punktum i § 2 „Paa . . . Politibetjente“ forandres til:

„Der bliver derhos at indrette Polit i det Hele for mindst 50 ugifte Politbetjente samt 6 Overbetjente.“

2) I § 5 Linie 2 forandres efter „Politinspektører“ Punktum til Semikolon.

Vi gaae derefter til Dagsordenen. Den første Sag paa samme er: Eventuelt, forsaavidt Thinget dertil giver sit Samthkke: Eneſte Behandling af Fællesudvalgets Indstilling angaaende Forslag til Lov, indeholdende nogle Forandringer i Bestemmelserne om Behandlingen af offentlige Politifager i Kjøbenhavn m. m.

Til denne Sags Foretagelse nu behøves Thingets Samthkke, da Fællesudvalgets Indstilling ikke har foreligget i den i Forretningsordenen foreskrevne Tid.

Uden Forhandling vedtoges det eenstemmig med 38 Stemmer, at Sagen nu maatte foretages.

Man gik derpaa til Sagens Behandling. (Den foregaaende Behandling findes i Tidenden Sp. 1616 ff.) Fællesudvalgets Indstilling, der findes i Anh. B Sp. 631 ff., sattes først under Forhandling.

Ordføreren (Brock): Af den fremlagte Indstilling fra Fællesudvalget vil det høie Thing have seet, hvorledes det er blevet bragt i Forslag, at § 14, denne meget omtvistede Paragraf om Ene-dommerens Kompetence og derved om Lovens Virkefæds, skulde være at affatte. Det høie Thing vil erindre, at der fra Landstingets Side imod Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det kom til os fra Folkethinget, væsentlig blev gjort gjældende, at Ene-dommerens Kompetence deri var stærkt begrændset og kun kunde udvides derved, at Tilstalte selv gav Samthkke til at modtage Dom af Ene-dommeren, hvilken saa vilde være inappellabel. I denne Henseende er man i Fællesudvalget bleven enig om, at Landstingets Anskuelse bør nyde Med-

hold. Man er bleven enig om, at det Nettes turde være, at der gives Ene-dommeren en noget udvidet Kompetence, og at Sager i de Tilfælde, hvor denne ikke vilde slaae til, hvor Dommen vilde falde udenfor de Straffemaal, som af ham kunne idømmes, paakjendes af Kriminal- og Politiretten i dennes nuværende Skikkelse. Herefter have vi ikke fundet, at der fra Landstingets Side kunde være Grund til at holde paa den her tidligere vedtagne Bestemmelse, navnlig paa Appel udenfor de sædvanlige Regler. Vi have, som sagt, i Fællesudvalget forhøiet Ene-dommerens Kompetence, idet vi have givet ham Ret til at idømme Bøder indtil 20 Rd. og Tvangsarbejde indtil 30 Dage; navnlig dette Sidste anser jeg som meget rigtigt, fordi det dog paa den Maade vil lykkes at faae en heel Deel Bettleri- og Løsgængerisager ind under de nye Afdelingers Omraade. Jeg troer altsaa, at der er Anledning til at være tilfreds med det Udbytte, som Fællesudvalget har forelagt i sin Indstilling. Loven, som den nu foreligger, maa efter min Mening siges ikke at staae i Strid med anerkjendte Grundsætninger i vor Retsforfatning, og jeg tør derfor anbefale Loven, hvis hele Tilværelse dog kun er beregnet paa at være nogle faa Aar.

Justitsministeren: Jeg har ingen Erindring at gjøre mod den foreliggende Indstilling.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved:

Forslag af Fællesudvalget:

Naar Dommeren efter Tilendbringelsen af Sagens Behandling finder, at der ikke er Anledning til at idømme højere Straf end Bøder indtil 20 Rd., simpelt Fængsel indtil 8 Dage, Tvangsarbejde indtil 30 Dage, eller for Børn under 15 Aar Niis eller Fængsel indtil 8 Dage, paakjender han Sagen, der i saa Fald hverken fra Domfældtes eller det Offentliges Side kan paaantes.

Befindes det derimod, at den Sigtede ikke vil kunne affone sin Brode med en Straf indenfor de nævnte Grændser, bliver Sagen at henvise til Paakjendelse af Kriminal- og